

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.11.1966, sp. zn. 4 Cz 95/66, ECLI:CZ:NS:1966:4.CZ.95.1966.1

Číslo: 29/1967

Právní věta: Ani v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený skúmať, či vymáhaná pohľadávka je premlčaná, ak túto námietku dlžník nevzniesol. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva v priebehu premlčacej lehoty nedomáhal uplatnením na súde, alebo u iného príslušného orgánu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.11.1966

Spisová značka: 4 Cz 95/66

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Námitky v civilním řízení, Promlčení, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 40/1964 Sb. § 100

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1967 sb. rozh.

Ani v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený skúmať, či vymáhaná pohľadávka je premlčaná, ak túto námietku dlžník nevzniesol.

Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva v priebehu premlčacej lehoty nedomáhal uplatnením na súde, alebo u iného príslušného orgánu.

(Rozsudok Najvyššieho súdu z 29. 11. 1966, [4 Cz 95/66](#).)

Oprávnená E. B. navrhla nariadenie výkonu rozhodnutia zrážkami zo mzdy povinného na vydobytie výživného, určeného uznesením Okresného súdu v Dečine, a to za dobu od 1. 7. 1951 do 30. 11. 1964 v čiastke 45 000 Kčs a od 1. 12. 1964 po 300 Kčs mesačne.

Okresný súd v Rimavskej Sobote návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia vyhovel tak, že na zaostaté výživné v čiastke 45 000 Kčs nariadil výkon zrážkami zo mzdy len do čiastky 10 800 Kčs. Výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na bežné výživné nariadil podľa návrhu. Svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy na dlžné výživné nad sumu 10 800 Kčs odôvodnil okresný súd poukazom na ustanovenie § 110 o. z.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal orgán starostlivosti o deti ONV v Prievidzi odvolanie do zamietajúcej časti výroku s odôvodnením, že výživné určené uznesením Okresného súdu v Dečine vo veci 4 P 125/51 bolo po celý čas vymáhané exekučnou cestou na Okresnom súde v Prievidzi a táto exekúcia dosiaľ ani nebola zrušená. Zrážky však nemohli byť prevádzané, pretože dlžník neustále menil pobyt a zamestnanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici sa obsahom odvolania zástupcu oprávnenej nezaoberal a rozhodnutie okresného súdu potvrdil z rovnakých dôvodov, ako rozhodol okresný súd, t. j. že nárok na zaostané výživné do 1. 12. 1961 je premlčený, pretože podľa § 110 ods. 3 o. z. opakujúce sa plnenia premlčujú sa v troch rokoch. S obsahom odvolania oprávnenej sa krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia nevysporiadal.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že rozhodnutiami oboch súdov bol porušený zákon a tieto rozhodnutia zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 100 ods. 1 o. z. sa za premlčané považuje právo, ktoré nebolo vykonané v zákonom stanovenej lehote. Pre právo uplatnené v tomto prípade platí podľa ust. § 110 ods. 3 o. z. trojročná premlčacia lehota. Následkom premlčania je, že premlčané právo nemožno veriteľovi priznať ak sa dlžník premlčania dovoľáva. K premlčaniu neprihliada súd sám, ale len na námietku dlžníka (§ 100 ods. 1 druhá veta o. z.). Ani v konaní o návrhu na výkon rozhodnutia súd nie je oprávnený skúmať, či vymáhaná pohľadávka je premlčaná, ak takúto námietku dlžník nevzniesol. V danom prípade tomu tak skutočne nebolo, pretože dlžník sa k veci nevyjadril, pretože výkon rozhodnutia bol v súlade s ust. § 253 ods. 1 o. s. p. nariadený bez vypočutia povinného.

Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva behom premlčacej lehoty nedomáhal uplatnením na súde, alebo u iného príslušného orgánu (srov. i § 112 o. z.). Ani túto okolnosť však krajský súd neskúmal, i keď oprávnená v odvolaní poukazovala na okolnosť, že sa svojho práva domáhala v konaní vedenom pod sp. zn. E 333/56 na býv. Ľudovom súde v Prievidzi a to zrejme po 1. 1. 1956, kedy nadobúdlo účinnosť zákonné opatrenie Národného zhromaždenia č. 57/55 Zb. o urýchlennom vymáhaní pohľadávok na úhradu osobných potrieb maloletých detí.

Napriek tomu, že obsah odvolania oprávnenej mohol mať na rozhodnutie krajského súdu vplyv, krajský súd sa ním nezaoberal a o premlčaní práva rozhodol v rozpore s ust. § 100 ods. 1 o. z. a v rozpore s ustanovením § 6, § 100, § 103 a § 120 o. s. p.